

Sipos Péter

Vezérkari tiszt vagy politikus – Szálasi dilemmája 1935-ben

Szálasi Ferenc 1933. május elsején 36 éves korában lett vezérkari őrnagy. Aligha kétséges, hogy katonai karrierje magasba ívelhetett volna, akár a tábornokságig, ha megmarad a hadimesterségnél. Ő azonban ezzel nem érte be, mert nemzetmegváltó ambíciók éltek benne. Szüntelenül szélesítette szellemi horizontját, a tisztikarban ritka olvasottságra tett szert. Mintha világ- és hazafelelősi missziója lenne, mint akinek az a dolga, s megvan az erre való képessége is, hogy megtalálja a sorsproblémák nyitját és koherens válaszokat adjon a legszerteágazóbb kérdésekre is, egységes eszmerendszert alkosson. Az 1920 – 1930-as évek fordulóján tollforgatásra is vállalkozott, 1933-ban jelentette meg a „A magyar állam felépülésének terve” c. könyvecskéjét, 1935-ben pedig „Cél és követelések” c. brosróját. Szálasi tudatában volt annak, hogy tényleges állományban lévő tiszt létére előzetes engedély nélkül semmiféle irományt nem publikálhat, Tudatosan vállalta a konfliktust, amelynek végső kimenetele felől aligha lehettek kétségei. 1931 – 1932-ben választás elé került: vagy lemond önsugallta küldetéséről és folytatja tiszti pályafutását vagy kitart ábrándjai mellett és politikai pályára lép. 1934 novemberében kérte a nyugdíjazását és 1935. március elseji hatállyal nyugállományba helyezték. Ezzel teljes tevékenységi szabadságot nyert, hogy országhoz – világhoz szólhasson. 1935 márciusában létrehozta első politikai szervezetét, a Nemzeti Akarat Pártját.